

FORORD

Skizofreni er en af de sværeste sindslidelser, der findes. Det at høre truende eller nedladende stemmer døgnet rundt er ikke til at bære. Eller det at være panisk bange for en ukendt magt eller trussel, så man ikke tør gå uden for sin dør. Det er vigtigt at huske, at den syge ikke oplever det som en psykisk sygdom, men som den skinbarlige virkelige, som man ikke har en jordisk chance for at undslippe. Heldigvis er der kommet – og kommer fortsat – en række nye behandlingsmetoder, der i vidt omfang kan begrænse sygdommens udvikling og de dermed forbundne lidelser, både for den ramte og for de pårørende. Men desværre findes der mennesker med skizofreni, som ikke bedres af denne behandling – eller som kun bedres så lidt, at der stadig er ubehagelige symptomer.

Sådan var det for Jakob, denne bogs hovedperson, der i sin ungdom udviklede en svær skizofreni, og som trods langvarig indlæggelse og intens behandling ikke kunne vristes ud af sygdommens kløer.

Vi får i bogen her en mors bevægende beretning om Jakobs skæbne, i romanform, med andre navne, men ellers som virkeligheden var. Som den barske virkelighed var.

PsykiatriFonden er glad for at kunne udgive denne bog. En af fondens fornemmeste opgaver er at udbrede viden om psykiske lidelser og at fremme åbenhed og medmenneskelig forståelse. Det er en opgave, som på mange måder ser ud til at lykkes i disse år. Det at have en psykisk lidelse er ikke nær så tabubelagt, som det var for blot få år siden. De fleste tør efterhånden godt

fortælle, at de er blevet ramt af angst eller depression, og det at mange mennesker, kendte som ukendte, har stået frem og offentligt fortalt om deres psykiske lidelse, har skabt ændringer i kulturen.

Skizofreni er dog stadig noget særligt. Det er en sygdom, der både skræmmer og fascinerer. Hvordan kan hjernen skabe sit helt eget univers, med fremmede magter, bydende stemmer og ubønhørlige forfølgere? Vi ved det ikke, men vi ved, at der er håb forude. En kombination af tidlig indgriben, effektiv medicin, grundig og engageret oplysning og støtte til både den ramte og til familien er nogle af de midler, der kan give kommende unge med skizofreni en bedre fremtid.

Jeg er ikke i tvivl om, at Jakobs dæmoner vil skabe større opmærksomhed om sygdommen og en større villighed til at gøre noget, når et medmenneske viser tegn på psykose. Og forhåbentlig vil den også anspore behandlerverdenen til at gøre det yderste, i hvert enkelt tilfælde.

Jes Gerlach,
PsykiatriFondens formand